XXXI рік

ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ

УКРАЇНСЬКЕ ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

1—10 листопада

РЕПЕРТУАР ДЕКАДИ

(1—10 листопада 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Театр Музкомедії
1	понед.	ПІКОВА ДАМА	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА
2	вівторок	ЛЕКЦІЯ — КОНЦЕРТ	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
3	середа	КОНЦЕРТ	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
4	четвер		ТЕВ'Є — МОЛОЧНИК	ВИСТАВИ НЕМА
5	п'ятниця	ЕСМЕРАЛЬДА	МАКАР ДІБРОВА (прем'єра)	ВІЛЬНИЙ ВІТЕР (р)
6	субота	ВИСТАВИ НЕМА	МАКАР ДІБРОВА	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
7	неділя	ДУБРОВСЬКИЙ (р) ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (в)	МАКАР ДІБРОВА	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ (ранок і вечір)
8	понед.	ЛАКМЕ (р) ЕСМЕРАЛЬДА (в)	Вас ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) ЗАКОН ЧЕСТІ (в)	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ (р) ВІЛЬНИЙ ВІТЕР (в)
9	вівторок	ЧАРОДІЙКА	ВИСТАВИ НЕМА	ВІЛЬНИЙ ВІТЕР
10	середа	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА

Хай живе XXXI річниця Великої Жовтневої соціалістичної революції

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 24 (32) 1—10 листопада 1948 р.

ВЕЛИКЕ СВЯТО

Сьомого листопада 1917 року російський пролетаріат під керівництвом партії більшовиків, в союзі з селянською біднотою, повалив владу буржуазії, розірвав ланцюги капіталістичного рабства і, взявши в свої руки політичну владу, створив соціалістичну радянську державу, в якій знищено всяку експлуатацію.

Велика Жовтнева соціалістична революція поклала початок нової епохи в історії людства. Кожна річниця цієї знаменної для трудящих усього світу події є найбільше і найрадісніше свято в нашій соціалістичній Батьківщині, де вільний радянський багатомільйонний народ під керівництвом могутньої партії Леніна — Сталіна будує нове щасливе і прекрасне життя. Кожну річницю Великого Жовтня радянський народ, народ-переможець, народ-творець відзначає все новими і новими досягненнями на всіх дільницях соціалістичного будівництва, що наближають його до високої і світлої мети — побудови комуністичного суспільства.

В день великого свята 31-ої річниці Жовтня радянський народ за славною традицією оглядає шлях, пройдений за рік. Це був рік нових величезних досягнень і в соціалістичній індустрії, і в колгоспному господарстві, і в передовій радянській культурі.

Про блискучі перемоги в боротьбі за дострокове виконання народногосподарського плану третього вирішального року післявоєнної сталінської п'ятирічки рапортували і рапортують Батьківщині, великому Сталіну мільйони радянських патріотів.

Разом з усім народом відзначають свої успіхи і працівники театрального мистецтва.

Жовтнева революція відкрила радянському народу широку дорогу до творчості в усіх галузях мистецтва. Наше радянське мистецтво, натхнене безсмертними ідеями партії Леніна — Сталіна, є найпередовіше і найпрекрасніше в світі. В той час, як занепадницьке реакційне буржуазне мистецтво Західної Європи і Америки свідчить про його моральне загнивання і розклад, істинно народне радянське мистецтво невпинно розвивається і квітне. Мов ясний маяк, прорізає воно чорні хмари капіталістичного світу і освітлює шлях мільйонам передових і свободолюбивих людей. Блискучим світовим тріумфом неперевершеної ідейної сили і художньої краси радянського мистецтва з'явився 50-річний ювілей Московського Художнього Академічного театру Союзу РСР імені Горького, який недавно всенародно відзначила вся наша країна і все передове людство за її межами.

Великими досягненнями відзначають славну 31-у річницю Великого Жовтня і працівники театрального мистецтва міста Харкова.

Прекрасний подарунок своїм глядачам до Жовтневого свята готує Харківський Академічний театр імені Шевченка, який ставить змістовну патріотичну п'єсу академіка-драматурга О. Корнійчука „Макар Діброва".

Академічний театр опери та балету імені Лисенка в дні Жовтневих торжеств покаже монументальну виставу західноєвропейської класики — оперу Дж. Верді „Аїда". Театр музичної комедії ще напередодні свят показав радянську оперету „На нашому березі".

Натхненні високими завданнями, поставленими перед театрами історичними постановами ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з питань ідеології, працівники театрального мистецтва в день всенародного свята Великого Жовтня демонструють радянському народу, партії, товаришеві Сталіну свою непохитну волю боротися і далі за ще буйніший розквіт радянського мистецтва на славу нашої великої любимої соціалістичної Вітчизни.

Хай живе XXXI річниця Великого Жовтня!

Хай живе славна більшовицька партія, натхненниця наших перемог!

Хай живе наш великий мудрий вождь, який веде нас до повної перемоги комунізму в нашій країні, товариш Сталін!

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

1 листопада

П. Чайковський.

ПІКОВА ДАМА

Опера на 3 дії, 7 картин. Лібретто (за Пушкіним) М. Чайковського.

Диригент — заслужений артист РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Режисер-постановник—заслужений артист УРСР **В. Будневич.**

Художник — **П. Єршов.**

Танці в поставі **А. Пірадової.**

Головний хормейстер—**Є. Мариківський.**

Режисер—**Г. Давидов.**

Головний концертмейстер — **Н. Миронович.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Герман — **З. Канзбург.** Граф Томський — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Князь Єлецький—**Н. Григор'єв, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Чекалінський — **П. Калюжний, А. Нікітін.** Сурін — **М. Державін, Н. Малков.** Чаплицький—**В. Хворост, М. Державін.** Нарумов—**П. Скоробагатько, Б. Малков.** Розпорядник—**В. Хворост.** Графиня — **А. Левицька,** нардн. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Ліза—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **К. Морозова, Н. Ісламова.** Поліна—**Т. Барбітова.** Маша—**В. Павленко, Л. Колодуб.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ІНТЕРМЕДІЇ
(в 3-й картині):

Прилепа—**В. Павленко.** Міловзор—**Є. Носенко.** Златогор—**Д. Козинець.** Амур—Света **Саркісьянс.**

5, 8 листопада

ПРЕМ'ЄРА

Цезар Пуні

ЕСМЕРАЛЬДА

Балет на 3 дії, 6 картин

Диригент — **П. Баленко.**

Постава головного балетмейстера, засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художник — **І. Назаров.**

Асистент балетмейстера-постановника **О. Галкін.**

Концертмейстер — **Я. Калігорський.**

Дія відбувається в Парижі в кінці XV сторіччя.

1-а картина. Паризький собор богоматері. Архідіакон Собора Клод Фролло закликає віруючих до покаяння і суворого аскетичного життя. Убогий горбань Квазімодо, дзвонар Собора і відданий слуга архідіакона, стежить за порядком у храмі. Окремою групою стоять представники Паризької аристократії. Серед них Флер де Ліс, наречена блискучого офіцера королівських стрільців Феба де Шатопер, та її мати, багата знатна вдова. Осторонь скромно стоїть поет П'єр Гренгуар.

Служба закінчена. Клод благословляє віруючих і в цю хвилину бачить вуличну танцюристку юну циганку Есмеральду, яка випадково забігла у храм. Вона давно подобається розпуснику Клоду, і руки «святого» панотця мимохіть простягаються до дівчини. Злякана Есмеральда рятується втечею.

2-а картина. На майдані близько Собора зібралися бродяги, цигани, жебраки та всякий інший бездомний люд Парижа, щоб розіграти веселу комедію обрання «папи блазнів». Обранцем може бути той, хто має найпотворніший вигляд. Перший претендент на цю «честь» Клопен Труйльфу, «король» бродяг. Але Квазімодо потворніший за нього, і на дзвонаря одягають блазенську мантію і корону.

Випадково сюди потрапляє завжди замріяний і неуважний бідний студент, поет Гренгуар. Бродяги і жебраки оточують чужу людину і вимагають викупу. Але ки-

шені Гренгуара порожні, і йому загрожує смерть. За звичаєм врятувати його могла б тільки жінка, яка захотіла б одружитися з ним. Але серед натовпу такої не знаходиться, і на злощасного поета вже накинуто петлю... Раптом вбігає Есмеральда. Їй стає шкода поета, і вона погоджується назвати його своїм «чоловіком».

Приходить патруль на чолі з Фебом. Щоб прикрити відступ бродяг, циганки танцюють з солдатами. Феб залицяється до Есмеральди. Цю сцену перериває прихід його нареченої Флер де Ліс, яка в супроводі родичів іде з храму. Феб розповідає їй про свої успіхи у військових справах, і вона за це дарує йому свій шарф. Коли Флер де Ліс та її родичи виходять, Есмеральда поспішає до Феба, але натрапляє на Клода, який пильно стежить за нею. Клод наказує Квазімодо схопити Есмеральду і, вибравши слушний момент, горбань накидається на дівчину. Її врятовує Феб. Клод щезає. Квазімодо прив'язують до стовпа і нещадно б'ють.

Вдячна за порятунок Есмеральда стає привітнішою до Феба. Легковажний Феб дарує їй за це шарф нареченої. Дівчина захоплена увагою красивого офіцера.

Змучений Квазімодо просить пити. Есмеральда, забувши вже про заподіяну їй образу, подає йому напитися і просить Феба відпустити його. В душі Квазімодо зароджується тепле почуття до доброї дівчини.

Картина закінчується веселою сценою навчання незграбного Гренгуара танцям, щоб він з своєю «дружиною» міг заробляти на хліб.

3-я картина. Бал в домі матері Флер де Ліс. Для розваги гостей сюди запросили потанцювати циганок, серед яких Есмеральда з Гренгуаром. Побачивши Феба, Есмеральда радісно кидається до нього, але той при нареченій робить вигляд ніби не знає її. Збентежена Есмеральда танцює сумний танок. Бажаючи нагадати Фебові про їх зустріч, вона показує подарований ним шарф. Флер де Ліс страшенно обурена, що її шарф опинився в руках вуличної танцюристки. Циганок і Есмеральду з Гренгуаром виганяють. Шокіровані скандалом гості розходяться. За ними щезає і викритий Феб. Мати і наречена в розпачі.

4-а картина. Кімната Есмеральди. Дівчина засмучена зрадою Феба, якого вона покохала. А тут ще надокучає невдаха Гренгуар, який ніяк не хоче зрозуміти, що її «шлюб» з ним був тільки для того, щоб врятувати його від смерті. Розгнівана Есмеральда виходить. За нею поспішає і Гренгуар.

Входить Клод і, не бачачи нікого, ховається в кімнаті. Через хвилину з'являється і Феб, який, добре напившись «з горя», прийшов сюди, щоб розважитися з Есмеральдою. Зраділа Есмеральда танцює з ним, але приходить Флер де Ліс і пред'являє свої права. «Делікатно» випровадивши наречену і Гренгуара, Феб починає палко обнімати Есмеральду. В цю мить архідіакон Клод Фролло ранить кинджалом Феба і, непомічений ніким, боягузливо зникає.

На крик пораненого вбігають люди. Есмеральду заарештовують, обвинувачуючи її у вбивстві офіцера. Лише Квазімодо, який все бачив, намагається її виправдати, але його ніхто не хоче слухати.

5-а картина. Клода мучать галюцінації. Він бачить картину страти Есмеральди і падає непритомний.

6-а картина. На майдані перед Собором йде веселий карнавал. Несподівано стає відомо, що зараз поведуть на страту Есмеральду, засуджену за замах на королівського офіцера. Юрба насторожується. Ось вже іде сумна процесія. Варта веде Есмеральду, знесилену морально і фізично. Клод в останній раз пробує домогтися її прихильності, але вона воліє краще вмерти, ніж його покохати.

Випадково погляд Есмеральди зустрічається з цікавим, але холодним і байдужим поглядом Феба, який вже видужав. Вона поривається до нього, але бездушний офіцер відштовхує її. Лише один захисник знайшовся у Есмеральди — це Квазімодо. Як дикий звір він кидається на Клода і вбиває його. Це з'являється сигналом для народу, який люто мстить за Есмеральду, що стоїть вже на палаючому вогнищі, закидаючи камінням її катів...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

(Прізвища за алфавітом)

Есмеральда, молода циганка — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Феб де Шатопер, офіцер королівських стрільців — **Я. Додін,** засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко, П. Плавник.** Клод Фролло, архідіакон Собора Паризької богоматері — **А. Горохов,**

І. Трахтенберг. Квазімодо, дзвонар Собора— **О. Люлін, А. Саркіс'янц.** П'єр Гренгуар, студент, поет—**О. Галкін, П. Плавник** Флер де Ліс, наречена Феба — **Н. Виноградова, І. Герман, О. Ширай.** Мати Флер де Ліс, знатна і багата вдова—**Є. Пориваєва, В. Савченко.** Клопен Труйльфу, «король» бродяг—**М. Алейніков, Г. Водовозов, Галкін, К. Троїцький.**

В танцях беруть участь солісти: **В. Бакланова, В. Баранова, М. Горпиненко, Н. Ізотов, А. Кісенко, Л. Любімова, Г. Маслова, Л. Рожинська, В. Семінаренко, Г. Хоменко** та весь склад балету.

В оркестрі соло виконують: на скрипці— **І. Бруштейн, А. Міркін, Ф. Хоміцер;** на віолончелі — **Б. Ескін, Е. Хоміцер;** на арфі—**А. Гельрот.**

---

7 листопада (ранок)

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич,** засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, Н. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малков.** Троєкуров—**І. Бронзов,** народний артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** заслужений артист УРСР. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський— **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

Народний артист УРСР І. Бронзов в ролі Троєкурова (Опера „Дубровський").

---

7 листопада

П. Чайковський.

ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО

Балет на 3 дії, 4 картини.

Диригент—**П. Баленко.**

Постава засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Художнє оформлення **Д. Овчаренка.**

Асистенти постановника: **О. Галкін** і **П. Плавник.**

Пролог. Художник закінчує малювати портрет королівни Одетти. Королівна разом з подругами милується роботою художника.

Раптом лунає грім. Поміж дівчат з'являється лихий геній. Він перетворює королівну в лебідя.

Дія 1-а. Принц Зігфрід розважається з друзями. Несподівано приходить мати Зігфріда. Вона повідомляє сину, що завтра на честь його повноліття відбудеться придворний бал і на цьому балу він має обрати собі наречену. Принц неохоче кориться волі матері і просить її дозволити йому піти з друзями на полювання. Закінчивши вечір танцем з ліхтарями, молодь вирушає до лебединого озера.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід намірюється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оддiлія, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеєв.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: **М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська. В. Семінаренко;** солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

8 листопада (ранок)

Лео Деліб.

ЛАКМЕ

Опера на 3 дії.

Текст І. Муратова.

Диригент—**П. Баленко.**
Постава режисера **С. Однопозова.**
Художник — **Д. Овчаренко.**
Хормейстер — **Є. Мариківський.**
Балетмейстер — **О. Галкин.**
Режисер-асистент—**Г. Давидов**
Концертмейстери: **В. Фіалковська, В. Горницька.**

Дія опери «Лакме» відбувається в Індії в другій половині XIX сторіччя.

Дія перша. В заростях джунглів, біля входу в печерний храм, збираються індуси для ритуального обряду освячення зброї. Верховний брамін Нілаканта закликає народ помститися за зганьблену Індію. З'являється верховна жриця Лакме, яка несе перед собою священний кинджал—символ боротьби за волю. По закінченні ритуалу народ розходиться.

Лакме заховує кинджал у потайну нішу жертовника. Нілаканта у супроводі жреця Хаджі іде до міста. Лакме і жриця Маліка, залишившись у двері храму, співають про свою полум'яну любов до батьківщини. Вони відпливають на човні.

Група європейців під час прогулянки в джунглях випадково натрапляє на захований в нетрах лісу храм. Фредерік розповідає, що в цьому лісі Нілаканта ховає свою дочку Лакме, яку народ вважає за дочку богів. Це всіх зацікавлює. Фредерік попереджає, що довго тут залишатися небезпечно і пропонує скоріше йти з цього місця. Але раптом він помічає кинджал, і вся група англійців починає його розглядати, висловлюючи різні здогадки. Схвильована боягузка гувернантка вимагає негайно повернутися додому. Всі виходять, але Геральд лишається, бажаючи розібрати напис на кинджалі. Геральд милується коштовним поясом, діадемою, і в його уяві постає чарівний образ дівчини. Він мріє про те, що коли-небудь її зустріне. Юнак чує віддалений спів, а згодом бачить Лакме і Маліку, що повертаються до храму. Геральд ховається. Маліка входить у храм, а Лакме співає про свої надії, що настане щасливий день визволення для її батьківщини.

Артистка С. Мостова в ролі Лакме (Опера „Лакме").

З'являється Геральд. Лакме попереджає його про смертельну небезпеку, яка йому тут погрожує, але Геральд не хоче йти. Лакме і Геральд палко закохуються один в одного з першої зустрічі. Лакме чує чиїсь кроки і наказує Геральду покинути її. Геральд кориться. Входить Нілаканта, Хаджі та індуси — однодумці Нілаканти.

Розкритий тайник жертовника і Геральд, помічений Хаджі, говорять про те, що тут були вороги. Нілаканта наказує наздогнати чужоземця і клянеться його вбити.

Дія друга. Базар. На майдані з'являється Нілаканта. Він розшукує англійця, що насмілився зганьбити святиню. Нілаканта наказує Лакме співати, сподіваючись, що

ЛАУРЕАТИ СТАЛІНСЬКОЇ ПРЕМІЇ

В ТЕАТРАХ ХАРКОВА

І. МАР'ЯНЕНКО,
нар. арт. СРСР.

М. КРУШЕЛЬНИЦЬКИЙ,
нар. арт. СРСР.

О. Сердюк,
нар. арт. УРСР та УзРСР

Д. Антонович,
нар. арт. УРСР.

Л. Дубовик.
нар. арт. УРСР.

Є. Бондаренко.

В. Греченко.

Ф. Радчук,
нар. арт. УРСР.

Засл. арт. УРСР В. Еудневич в ролі верховного бdevrаміна Нілаканти (Опера „Лакме“).

невідомий ворог прийде сюди, почувши її голос. Його смерть від руки браміна має стати сигналом до повстання проти колонізаторів.

Пісня Лакме (арія з дзвіночками) збирає юрбу слухачів. Лакме бачить Геральда. Її хвилювання говорить Нілаканті, що це саме та людина, яку він шукає.

Проходить англійське військо. Народ розходиться. Нілаканта збирає своїх однодумців і радиться, як убити Геральда. Змовники виходять.

Геральд знову зустрічається з Лакме. Вони відкривають один одному свої почуття.

Наближається релігійний похід на чолі з брамінами. Геральд заховується. Служниці храму зодягають Лакме в священний одяг. Хор прославляє богиню Дургу.

Милуючись красою Лакме, Геральд виходить з свого укриття. Його помічає Нілаканта і поражає кинджалом. Сигнал до повстання дано. Змовники зникають. Лакме і Хаджі поспішають до Геральда. Він поранений, але ще живий.

Дія третя. Джунглі. Лакме доглядає за Геральдом, який вже видужує. Здалеку звучить пісня прощання. Індуси повстали проти англійців.

Лакме йде до джерела за священною водою. По законам індусів, коли її вип'є Геральд, він стане чоловіком Лакме.

Раптом з'являється Фредерік з солдатами. Він командує військом, яке послане придушити повстання. Геральд відмовляється виконати його наказ негайно відправитися в штаб...

Бій розпалюється. Фредерік поспішає до війська. Лакме повертається до Геральда. Вона схвильована битвою і долею повстання.

Під звуки гімну йдуть англійські війська. Лакме, гадаючи, що повстання придушене, і не бажаючи рабства, отруюється пахощами квітки датури. Перед смертю вона дає Геральду випити священної води. Лакме хоче вмерти його жінкою.

З'являється Нілаканта. Він шукає дочку. Лакме, вмираючи, хоче примирити батька з чоловіком.

Вибігає Фредерік з групою солдатів і вбиває Геральда.

Нілаканта збирає навколо себе повстанців. Бій триває...

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Лакме, дочка індуського браміна Нілаканти, верховна жриця—**С. Мостова,** лауреат Всесоюзного конкурсу; **М. Раїк.** Нілаканта, верховний брамін—**В. Будневич,** заслуж. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, Д. Діссар.** Маліка, жриця—**Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Хаджі, брамін—**А. Нікітін, В. Хворост.** Елен, дочка англійського губернатора в Індії—**О. Виноградова,** заслуж. арт. УРСР; **В. Павленко.** Роза, її сестра—**Л. Колодуб, О. Носенко.** Бетсон, гувернантка Елен—**А. Мейер, Е. Івіна.** Геральд, ірландець, офіцер англійської армії — **Л. Лев'ятов, Б. Бутков, З. Канзбург, В. Совалов.** Фредерік, англійський офіцер — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.**

В БАЛЕТІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Н. Виноградова, Л. Любімова, М. Горпиненко, О. Ширай, В. Семінаренко, Г. Хо-

менко, **Я. Додін, П. Плавник, О. Галкін, І. Трахтенберг, А. Кисенко, І. Ізотов, П. Полканов** та весь склад балету.

Соло в оркестрі: на скрипці—**А. Брунштейн, Ф. Хоміцер, А. Міркин**; віолончелі—**Е. Хоміцер, Б. Ескин**; арфі—**А. Гельрот**; флейті—**Б. Бутов, С. Манечив**; гобої—**А. Морштейн, Д. Риков**; гльокеншпілі—**Л. Розов.**

9 листопада

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник—**І. Назаров.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Балетмейстер—заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому—**І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл арт. УРСР; **Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Носенко.** Іван Журан, княжеський ловчий—**І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»—**В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боєць—**М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця—**П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько, І. Вільчур.** Гість—**Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ—артисти хору та мімічного ансамблю.

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

2 листопада

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотило.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Гречeнка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент—зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна,** Поміщик — **М. Микитенко, В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама—**Р. Кіріна.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

3, 8 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад **Ір. Стешенко.**

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Текст пісень **М. Аронса.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко. Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова— **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

5, 6, 7 листопада

О. Корнійчук

ПРЕМ'ЄРА

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Г. Тітов.** Ганя, його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська.** Гаврило Братченко — **Е. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов.** Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний.** Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна.** Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва.** Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін.** Орлов — **М. Волошин, М. Савченко.** Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук.** Марія Смерека — **Н. Лихо.** Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР, **О. Немзер.** Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова.**

8 листопада

Ол. Штейн.
Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ“

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Музичне оформлення з творів **С. Рахманінова.**

Художнє керівництво поставою—лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

Концертмейстер—**Е. Пліщенко.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург— **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ефімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** ВУД, розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін.**

---

4 листопада

Шолом-Алейхем.

Інсценізація **І. Добрушина** та **Н. Ойслендера.** Переклад **Є. Рейцина**

ТЕВ'Є МОЛОЧНИК

П'єса на 4 дії, 10 картин.

Постава лауреата Сталінської премії, нар. арт. УРСР **Л. Дубовика.**

Художник — засл. діяч мистецтв РРФСР **О. Тишлер.**

Композитор — нар. арт. РРФСР **Л. Пульвер.**

Консультант постави — нар. арт. СРСР **С. Міхоелс.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Тев'є — **М. Крушельницький,** лауреат Сталінських премій, народ. артист СРСР. Голда, його дружина—**А. Смерека,** засл. арт. УРСР. Цейтл — **Т. Миргород, Ю. Фоміна.** Годл — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Хава — **Н. Герасімова.** Бейла — **Є. Петрова,** нар. арт. УРСР; **Н. Косаківна.** Перчик — **І. Гавришко.** Лейзер Волф — **О. Немзер.** Сват Фроім — **М. Савченко.** Педоцур — **С. Верхацький.** Лакей Педоцура—**А. Шутенко.** Жандарм — **М. Кірін.**

Виставу веде **Д. Бабенко.**

ТЕАТР МУЗКОМЕДІЇ

2, 3, 6, 7 (ранок і вечір), 8 листопада

Тридцятиріччю ВЛКСМ присвячується
М. Блантер і Б. Александров.

„НА НАШОМУ БЕРЕЗІ"

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота** і **В. Квасніцького.**
Переклад **Г. Плоткіна.**
Постава головного режисера театру **І. Радомиського.**
Диригент — **М. Хайкін.**
Художник — **С. Йоффе.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков — **О. Федосов, А. Зуб.** Ася Тройніна—**К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко — **Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня — **М. Вербіцька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук—**Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна—**А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко.** Єльцов—**А. Мармур, О. Райданов.** Мальцев—засл. арт. УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов—**А. Аркін, І. Білощенко.** Бірченко—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкін.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Беліков—**С. Бондаренко.** Лейтенант—**В. Фоменко.** Комендант—**М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

5, 8 (ранок) 9 листопада

Текст—**Крахт, Тіпот** і **Вінніков.** Переклад **І. Муратова.**
Музика **І. Дунаєвського,** засл. діяча мистецтв РРФСР.

ВІЛЬНИЙ ВІТЕР

Музична комедія на 3 дії, 5 картин.

Постава художнього керівника театру **М. Аваха.**
Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**
Режисер **Микола Іванов.**
Режисер-лаборант **Н. Боровкова.**
Оформлення головного художника **Н. Соболя.**
Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Клементина Маріч, вдова моряка—**А. Алмазова, О. Пігулович, Н. Попова.** Стеля, її дочка—**К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Служниці портового кабачка «На сьомому небі»: Пепітта—**Н. Аннікова, В. Безпалько, Л. Мабо;** Монна—**А. Коваленко. М. Вербицька;** Берта — **Т. Безяєва, Н. Чистякова.** Регіна де сан Клу, наречена Міккі—**З. Мізіненко, М. Леонідова, Л. Романенко.** Матроси: Янко—**П. Дудко, Г. Охрименко;** Пилип—**Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **В. Кучма.** Хома—**Микола Іванов, О. Ивашутич,** народ. арт. УзРСР. Цезар Галль, старий актор—**Д Волков, К. Передерніков.** Хазяїн таверни—**О. Івашутич,** народ. арт. УзРСР; **Е. Грицюк.** Георг Стан, управитель пароплавної компанії—**І. Білошенко, О. Райданов.** Міккі, його племінник—**К. Райданов, В Терещенко, А. Аркін.** Пан Честерфільд, «приватна особа»—**В. Андреєв.** Одноокий, поліцейський агент—**М. Гавриленко, М. Іванов.** Комісар поліції—**М. Гавриленко.** Сержант поліції—**А. Зуб.**

Моряки, дівчата, поліцейські.

Балет за участю солістів: **О. Борисової, Л. Кабанець, М. Коцюбинської, В. Лісновської, Л. Лебеденко, А. Лашкевич, В. Балацького, Б. Хільченко** та всього ансамблю балету.

„Макар Діброва“

(До постави в Харківському академічному театрі ім. Шевченка)

Харківський академічний театр ім. Шевченка покаже у врочисті дні 31-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції поставу нової п'єси Ол. Корнійчука — „Макар Діброва“.

Дія п'єси розгортається на Донбасі, в сім'ї старого шахтаря Макара Івановича Діброви. Автор показує нові риси людей нашого суспільства, розкриває думки і почуття радянських трудівників, високу комуністичну свідомість простих шахтарів, людей Всесоюзної кочегарки.

Шахта „Зоря“, де працює Макар Діброва, відстає від інших. Директор шахти Павло Кругляк, чоловік Ольги, дочки Макара, в минулому шахтар, обважнів, утратив почуття нового. Макар виступає проти директора, викриваючи неполадки на шахті. Ольга на з'їзді лікарів наводить факти, які свідчать про високий процент нещасних випадків на „Зорі“. Павло обурений наступом на нього членів сім'ї. Але шахта — це теж сім'я. На відсталу шахту переходять молоді стахановці з передової шахти, бо „Зоря“, за їхнім виразом, „псує всю картину Донбасу“. Старі шахтарі вивчають досвід кращих стахановців інших шахт, щоб перенести їхній досвід на „Зорю“.

Так розкриваються у сюжеті п'єси „Макар Діброва“ чудові властивості радянського трудового патріотизму, оспівується нове ставлення до праці, розкриваються образи будівників комуністичного суспільства, простих радянських людей.

В п'єсі діють живі образи наших сучасників, повстають картини радянської дійсності, сповнені задушевної поетичної теплоти. Автор знаходить для виразу патріотичної ідеї м'яку життєвоправдиву форму. В п'єсі „Макар Діброва“ багато гумору і м'якого ліризму.

Майстри театру ім. Шевченка докладають багато творчих зусиль, щоб подарувати своїм глядачам до річниці Жовтня достойний художній твір — поставу змістовної патріотичної п'єси Корнійчука „Макар Діброва“.

Одночасно колектив театру працює над поставою відомої класичної п'єси — драми Шіллера „Коварство і любов“.

Р. Черкашин,
засл. артист УРСР.

Наш творчий звіт

Історичні постанови ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з питань ідеології, зокрема про оперу „Велика дружба“ Мураделі, пристрасний, освітлений глибоким сталінським аналізом виступ полум'яного борця за соціалістичну культуру Андрія Олександровича Жданова на нараді діячів радянської музики з виключною ясністю розкрили перед працівниками музичного мистецтва ті завдання, боротьба за здійснення яких в добу побудови комунізму є справою їх честі і патріотичного обов'язку перед своїм народом, своєю Батьківщиною.

Невтомною і самовідданою боротьбою за виконання цих почесних і благородних завдань була пройнята вся виробничо-творча діяльність колективу Харківського академічного театру опери та балету імені Лисенка протягом року, що минув з дня XXX річниці Великого Жовтня.

За цей рік ми поповнили репертуар нашого театру цілим рядом повноцінних вистав кращих творів російської і західноєвропейської класичної музики.

Вперше харків'яни за 74 роки існування в їх місті музичного театру почули незаслужено забутий твір великого російського композитора Чайковського „Чародійка“. В новій режисерській редакції побачили вони один з найкращих творів цього ж композитора — поетичну легенду, балет „Лебедине озеро“. Знову зазвучала зі сцени нашого театру класична опера Направника „Дубровський“. З творів української музичної класики театр показав оперу Лисенка „Наталка Полтавка“. З західноєвропейської класики була поставлена в новому тексті Харківського поета Ігоря Муратова оперета Деліба „Лакме“. Недавно відбулася прем'єра великої хореографічної вистави „Есмеральда“ композитора Пуні. Нарешті для юних слухачів театр створив багато оформлену оперу — казку „Ріпка“ композитора П. С. Сокальського.

У дні Жовтневих свят театр показує свою велику роботу над класичною оперою композитора Верді „Аіда“.

Ще до кінця цього року харків'яни побачать в нашому театрі вперше сценічно втілений легендарний героїчний образ Данко з оповідання М. Горького „Старуха Изергиль“. Хореографічна вистава „Данко“ створюється колективом театру в творчій співдружбі з Харківськими авторами — композитором В. Нахабіним і письменником В. Гавриленко.

Одночасно театр готує одну з найвідоміших опер французького композитора Д. Обера—„Фра-Дьяволо“, прем'єра якої намічається також до кінця цього року.

З такими підсумками творчої діяльності приходить колектив Харківського академічного театру опери та балету імені Лисенка до славної 31-ої річниці Великого Жовтня.

П. ГАЙДАМАКА,
директор Харківського академічного театру опери та балету ім. М. Лисенка.

Відповідальний редактор Л. ЯКИМЧУК.
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 14093. Друкарня „Мистецтво“. Харків, Пушкінська, 44. Зам. 835. Тираж 2000

ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР
ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ
ім. М. Лисенка

НАЙБЛИЖЧА ПРЕМ'ЄРА:

Д. Верді

АІДА

Опера на 4 дії

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР П. СЛАВИНСЬКИЙ

Постановник—засл. арт. УРСР В. БУДНЕВИЧ

Художник—І. НАЗАРОВ.

Ціна 2 крб.